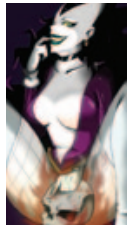

Της Lady Lilith

Σε ιδιώτες και η «νομοθετική εξουσία»!

Το επάγγελμα που ανθεί τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα είναι αυτό του ιδιώτη «νομοθέτη», ένα ιδιότυπο σώμα κάπου 50 ατόμων που έχει αναλάβει κατ' αποκοπή τη συγγραφή νόμων. Πρόκειται για ένα ιδιότυπο σώμα «νομοθετικής εξουσίας», κυρίως δικηγόροι, πολιτικοί μηχανικοί, οικονομολόγοι και δήθεν σύμβουλοι επενδύσεων, που έγινε πανίσχυρο με την έλευση της τρόικας, την επιβολή των μνημονίων και την αναρρίχηση σε κρίσιμους υπουργικούς θώκους φοβισμένων, άσχετων και με εύκαμπτη μέση, πολιτικών.

Τα άτομα αυτά, που είναι γνωστά στην πιάτσα, είχαν πάντα διαύλους επικοινωνίας με υπουργικά, πολιτικά και επιχειρηματικά γραφεία, αφού προσπαθούσαν να βγάλουν το παντεσπάνι τους προωθώντας συγκεκριμένα συμφέροντα μέσα από προτάσεις για νομοθετικές ρυθμίσεις, τροπολογίες και Προεδρικά Διατάγματα.

Η αλήθεια είναι όμως, ότι στα προ μνημονίου χρόνια, οι ιδιώτες «νομοθέτες» αντιμετώπιζονταν από τους υπουργούς όλων των κυβερνήσεων ως γραφικοί τύποι τους οποίους απέφευγαν όπως ο διάολος το λιβάνι. Και τους απέφευγαν γιατί το νταραβέρι ήξεραν να το κάνουν οι ίδιοι, όπως και τα ρουσφέτια μέσω ρυθμίσεων ήξεραν και τα έκαναν οι ίδιοι. Για παράδειγμα, όταν έφτανε σε ένα υπουργικό γραφείο κάποιος επίδοξος επενδυτής και ζητούσε με τροπολογία να του δοθεί το δικαίωμα να κτίσει ξενοδοχείο πέντε αστέρων σε μια έκταση που υποστήριζε ότι του ανήκει, ο υπουργός μ' ένα τηλεφώνημα στον έμπιστό του υπηρεσιακό παράγοντα στον κάτω όροφο, μπορούσε να γνωρίζει εάν η έκταση που ο δήθεν επενδυτής διαθέτει είναι δημόσια και δασική.

Εάν, δηλαδή, την κατείχε νομίμως ή όχι και εάν νομιμοποιείται να στεγάσει εκεί τα «όνειρά» του. Και ο επενδυτής έφευγε με την τροπολογία του κακίην κακώς από το υπουργείο. Εάν ομάδα συμφερόντων με τη συνοδεία ιδιωτών «νομοθετών» χτύπαγε την πόρτα ενός υπουργού και πρότεινε νομοθετική ρύθμιση για την άρση κάποιας «αδικίας», ο υπουργός με ένα τηλεφώνημα γνώριζε εάν η ρύθμιση αυτή έχει κριθεί στο παρελθόν αντισυνταγματική από το ΣτΕ ή όχι, όπως και γνώριζε ποια μπορεί να είναι η λούμπα. Με την έλευση της τρόικας, όμως, και με την αναρρίχηση υπάκουων πολιτικών όλα άλλαξαν.

Κόλπο γκρόσο

Οι 50 ιδιώτες «νομοθέτες» με την μέχρι πρότινος περιορισμένη δράση και επιρροή, κατάλαβαν ότι η χρεοκοπία της χώρας θα τους ανοίξει δουλειές με φούντες και σωστά προέβλεψαν ότι το «διαβατήριο» για να τους υποδέχονται με υποκλίσεις στα υπουργικά γραφεία θα ήταν οι τρούικανοί και οι ακόλουθοί τους. Έτσι άπλωσαν δίχτυα, έκαναν τα κατάλληλα κονέ, έγιναν έγκυροι συνομιλητές και σε χρόνο ντε τε άκρως απαραίτητοι για την εφαρμογή της μνημονιακής πολιτικής και των «μεταρρυθμίσεων». Με τις πλάτες της τρόικας, πλέον, όλες οι κυβερνήσεις της μνημονιακής εποχής, τούς ανέθεσαν την πιο κρίσιμη αρμοδιότητα της νομοθετικής εξουσίας, αυτή της διατύπωσης των νόμων και έχουν αφήσει, γιατί δεν γίνεται κι αλλιώς, στους βουλευτές την αρμοδιότητα της ψήφισης των νόμων και στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας την αρμοδιότητα της υπογραφής τους.

Για να μπορέσει να λειτουργήσει χωρίς προβλήματα το ιδιότυπο αυτό σώμα «νομοθετικής εξουσίας» οι πρόθυμοι υπουργοί εκτέλεσαν κατά γράμμα τις εντολές των τρούικανών και άδειασαν τα υπουργεία από τα έμπειρα υπηρεσιακά στελέχη όλων των κυβερνητικών κομμάτων. Πλέον κανένα σχέδιο νόμου δεν περνά από τις αρμόδιες υπηρεσίες αλλά μεταφέρονται έτοιμα από τους 50 ιδιώτες «νομοθέτες» στα υπουργικά γραφεία. Ακόμα και οι εναπομείναντες διευθυντές των υπουργείων βλέπουν τα σχέδια νόμου όταν βγαίνουν στη διαβούλευση. Κι έτσι ξαφνικά, όλοι εκείνοι οι τύποι που έβλεπαν τις προτάσεις τους για νομοθετικές ρυθμίσεις να πηγαίνουν στο καλάθι των αχρήστων, τώρα δικαιώνονται βλέποντας τα κουρελόχαρτά τους να γίνονται πανηγυρικά νόμοι του κράτους... **HD**

